

gænger: »Et Mindeskript i Anledning af Hundredårsdagen for Nic. Fred. Sev. Grundtvigs Fødsel« (1883, udgivet af F. Rønning på Ernst Bojesens Kunstforlag) — men hvor er reproduktionskunsten dog forbedret siden da!

Henning Høirup.

Vartovbogen. (Udgivet af Kirkeligt Samfund af 1898. I hovedkommission hos H. Hagerup. 1955.)

Den længste afhandling i dette niende bind af den lødige årbog er *Uffe Hansens*: »Grundtvigs bibelhistoriske Sange« (s. 49—84), en kyndig orientering og — med sine stadige henvisninger til de behandlede tekster — en udmærket indledning til studiet af dette område af Grundtvigs digtning.

Foruden en kort oversigt: Vartov gennem 200 Aar (af *Johs. Schrøder* og *Helge Holm*) er der to biografiske bidrag: *Uffe Grosen* skriver om Ernst Trier og *Jørgen Fabricius* om Peter Outzen Boisen (som iøvrigt var den, der bragte Trier ind i Grundtvigs hjem). Medens Triers levned flere gange er skildret, kendes Boisen af eftertiden især som biskop P. O. Boisens søn og Grundtvigs svigersøn og kapellan. Fabricius finder, at denne sympatiske personlighed skabte sig en sådan stilling i den grundtvigske kreds og i sit korte liv ydede en så dygtig indsats, at hans navn tilfulde fortjener at stå alene. Afhandlingen, der inddrager nyt kildemateriale, giver et rids af Boisens manddomstid, fra hans embedseksamen 1841 og til hans død 1862.

Henning Høirup.

Julebogen. (Udgivet af Kirkeligt Samfund af 1898. I hovedkommission hos H. Hagerup. 1955.)

To bidrag er af interesse for Grundtvig-forskningen, nemlig *Jakob Lykke*: »Opreisningens Aar« (oversigt over Grundtvigs gerning i 1855) og *Valdemar Nielsens* instruktive afhandling: »Grundtvigs salmer i Norge«. I 9. bd. af *Georg Christensen* og *Hal Kochs* højst utilfredsstillende udgave af Grundtvigs »Værker i Udvalg« hedder det, at Grundtvigs salmer aldrig har kunnet trænge ind i Sverige og »i Norge har de heller ikke spillet nogen rolle«. Dette er helt urigtigt. Ikke alene blev Grundtvigs »Festsalmer« benyttet på norske højskoler, men også *Landstad*, der selv var kritisk indstillet overfor Grundtvigs salmedigtning, optog i sin »Kirkesalmebog« (autoriseret 1869) ikke mindre end 36 Grundtvig-salmer. Efter revisionen af *Landstads Salmebog 1924* — denne anvendes nu i $\frac{2}{3}$ af Norges sogne — rummer den ialt 57 salmer af Grundtvig. I den nynorske salmebog er 40 af hans salmer oversat til landsmål (en halv snes af dem findes ikke i den reviderede *Landstad*), og 9 bringes som i den rigsnorske (*Landstad*). De to officielle norske kirkesalmebøger i dag har ialt 67 salmer af Grundtvig, og mange er særdeles stærkt brugt.

Henning Høirup.